

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1830-11-25)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1830-11-25)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 93. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0034.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann til Grundtvig.
Sorø. d. 25de Novbr. 1830.

Kjære Ven!

Det er vel noget sildigt at ønske dig velkommen hjem fra din Sommerrejse. — Jeg har ogsaa gjort det og ret hjærtelig for længe siden, men har kun ikke kommunikeret dig det. — Tak for dit venlige Brev! Det var mig en kjær Stadfæstelse paa mit Brodersamfund med dig i Aand og Sandhed. Det interesserte mig ogsaa meget, hvad du meddelte mig om dit Liv i London og de Frugter, du ventedes. 94dig af dit Ophold dèr. At du tredje Gang skulde nødes til at være landflygtig, for at bringe Sagerne i Orden og Gang dèr ovre, kan jeg nok indse Grundene for, hvor gjærne jeg end saa', det kunde undgaas. Lad os nu først se, om London staar til Sommer! dèr bryder nu jo ogsaa Vulkanerne ud. Den Prospektus om dit angelsaxiske Foretagende, du talte om, har jeg endnu ingensteds set. Tidsaandens politiske cholera morlus opsluger des værre alt aandeligt Liv, med enhver anden og højere Interesse, og vil vist gjøre ethvert betydeligt videnskabeligt Foretagende vanskeligt. Aaret 1831, synes mig, nærmer sig med gruelige Aspekter. Gud bevare Danmark og vor gode gamle Frederik i denne oprørske og forpestede Tid, hvis Herlighed og Humanitet man blæser saa højt i Basuner for!

Hvad mig selv angaar, da har jeg i det sidste Par Aar — som du nok har mærket — været temmelig passiv, da det næsten syntes mig, at al Aktivitet var forgjæves. Den Fornægtelsens og Selvmodsigelsens Aand, som jeg indirekte i mit hele Liv har søgt at bestride, syntes mig nu næsten at have forkoglet den hele Verden; og den, der ikke kunde eller vilde træde direkte eller ligefrem i Kamp mod denne Dødens og Tilintetgjørelsens Aand, maatte lammes og tilbagetrænges som en Sommerfugl i Storm. Den poetiske Oplivelse af vor Middelalders Historie, som jeg havde trot mig kaldet og skikket til, syntes mig nu ogsaa en næsten forgjæves Bestræbelse; jeg tyede da tilbage til Hjemmet i mit Inderste og havde nær indesluttet mig dèr for bestandig som en saaret Snegl i sit Hus; men derved blev det mig klart — hvad du for længe siden har sagt mig — at det hos mig, som Verden foragtede, maaske dog var det bedste, jeg ejede, og jeg følte ret Trang til at give mig Luft en Gang igjen, saaledes som det nu i en fjendtlig og forstyrret Omverden lod sig gjøre. I Æventyrets frie Form ønskede jeg at fremstille Idealitetens og Aandens evige Kamp med en falsk og bedaaronde, hjærteløs og aandløs Realisme og med Tidens selvmodsigende ogs. 95destruerende Dæmoner ¹⁾. Denne min Stræben efter Luft vil du maaske faa at se en Gang — naar, véd jeg dog ikke endnu. Det vil sagtens paadrage mig den lumpneste Behandling og et højroset pereal af Tidens Ordførere; — men det maa ikke hjælpe: jeg er dog ingen aandelig Skrubtudse, der kan leve hele Aar uden Luft i en Sten. — Dog nok herom for denne Gang! — Til Kjøbenhavn kan jeg ikke komme før Paasken. Glæd mig imidlertid, om ikke før, saa med et Julebrev! — Naar du ser Kandidat Ludv. Muller, der lærer din Meta Latin ²⁾, saa tak ham for Udtoget af den islandske Grammatik og Nøglen til Knytlinge - Saga, som kommer min Magelighed til Hjælp ved slige Sager, som jeg kun kan trække mig til ved Haarene. Har du set N. M. Petersens store Prisskrift om det danske, norske og svenske Sprogs Historie? Han gjør os da ogsaa til fortyskede Islændere, som har glemt deres Modersmaal — hvad der desuden ved Prisopgaven var en forudsat Trosgrundsætning af Selskabet for „druknede Videnskabsmænds Redning“. Der er imidlertid megen Lærdom i Bogen; men den er mig drøj at komme igjennem. Øhlenschlægers Trillinger ³⁾ har du sagtens ikke gjort Bekjendtskab med; de ere, uagtet deres gode Appetit, saa spinkle, at de næppe vil blive synlige blandt deres ældre Søkende. — Dersom du ser Lindberg, saa tak ham for hans artige Skrivelse og bed ham takke Milo for de tilsendte Portrætter! — For nogen Tid siden havde jeg Besøg af en vis Bülow fra Altona, som du nok kjender; han har oversat nogle af dine Skrifter paa Engelsk. Hvordan hænger det sammen med ham? han forekom mig helt besynderlig ogs. 96som en Sekterer, der ikke ret vidste, hvad han vilde; han mener det vist meget godt, men synes aldeles at mangle Klarhed og Gaver til at gjøre sig forklarlig. Som jeg siden har hørt, rider han om i Landet og uddeler religjose Sektskrifter blandt Almuen; hos mig gav han sig en hemmelighedsfuld Mine og syntes at ville anvende Johannes' Aabenbaring paa vore Dages Politik. Han rejste herfra til Holsteinborg. En anden underlig Person, som du ogsaa kjender, har 'jeg undertiden haft Besøg af; det er Seminaristen Th. fra Als, der nu er Skolelærer i G. ved Roskilde. Sidst, han var her, vilde han endelig have mig til at skaffe ham en Kone. som kunde bestyre hans Hus og synges for ham; den „uskyldige Sorøegn“ havde han i denne Henseende god Tro til, og han mente, jeg maatte have særdeles Kjendskab til de kvindelige Karakterer; han er mægtig enfoldig, kejtet og kjedelig, men med al hans Enfoldighed tror jeg ham ikke fri for lidt Lurendrejere.

7

I Eogtmanns Sted har vi faaet en vakker Religionslærer her ud i Scharling; han er ogsaa noget Historiker: han har skrevet et Kompendium af Verdenshistorien og arbejder paa en kort Danmarkshistorie for Ungdommen. Der trykkes nu i Slagelse paa det første Hæfte af Lützens og Bredsdorffs Sorøske Blandinger, hvortil Hauch og Wilster nok har leveret det meste. Olsen har jeg ikke set for nylig; sidst, jeg saa' ham, fandt jeg ham, uagtet hans Svagelighed, særdeles livlig og opvakt. Har du hørt fra Henrik Stampe siden hans Hjemkomst? Du véd da vel den Sorg, de har haft udenlands ved at miste to af deres Børn. Min Kone har haft Gigt og Halssyge, men er nu kommen sig; hun hilser venligst dig og dine; bring dem ogsaa en hjærtelig Hilsen fra mig! Kan der ikke snart ventes en Forandring i din udvortes Stilling? Et Kateder vilde jeg have, man skulde indrømme dig.

Ingemann, Bernhard Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Nu Gud velsigne dig! lev vel!

Din hengivne Ven
Ingemann.